

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11624/2024
05.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић, Надежде Видић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., чији је пуномоћник Ивица Костић, адвокат из ..., против тужених ББ из села ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Слободан Нешић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3978/23 од 20.02.2024. године, у седници одржаној 05.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3978/23 од 20.02.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3978/23 од 20.02.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 5389/21 од 11.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље, којим је тражила да суд утврди да је уговор о поклону, оверен пред Основним судом у Врању под бр. Ов1 6883/2011 од 23.12.2011. године, закључен између ББ из села ..., Град Врање, као поклонодавца и ВВ из ... и сада покојне ДД, бив.из ..., као поклонопримаца, ништав, што су тужени дужни да признају, као неоснован. Ставом другим изреке, тужила је обавезана да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 116.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 3978/23 од 20.02.2024. године, одбио као неосновану жалбу тужиље и потврдио пресуду Основног суда у Врању П 5389/21 од 11.07.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужени су доставили одговор на ревизију тужиле, захтевајући трошкове састава тог одговора.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости уговора о поклону којим је тужени ББ, у својству поклонодавца, располагао непокретностима које су заједничка имовина стечена у браку са тужиљом. Побижана одлука којом је тужбени захтев тужиле одбијен заснована је на утврђеној чињеници да се тужила сагласила са тим уговором и донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање. Тужила ревизијом побија правилност утврђеног чињеничног стања што није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења ништавости уговора о поклону тужила је поднела 09.12.2021. године а вредност предмета спора је 15.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на неновчано потраживање у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на

дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиле није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови ангажовања пуномоћника, адвоката, за састав одговора на ревизију туженима нису били потребни у смислу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**